

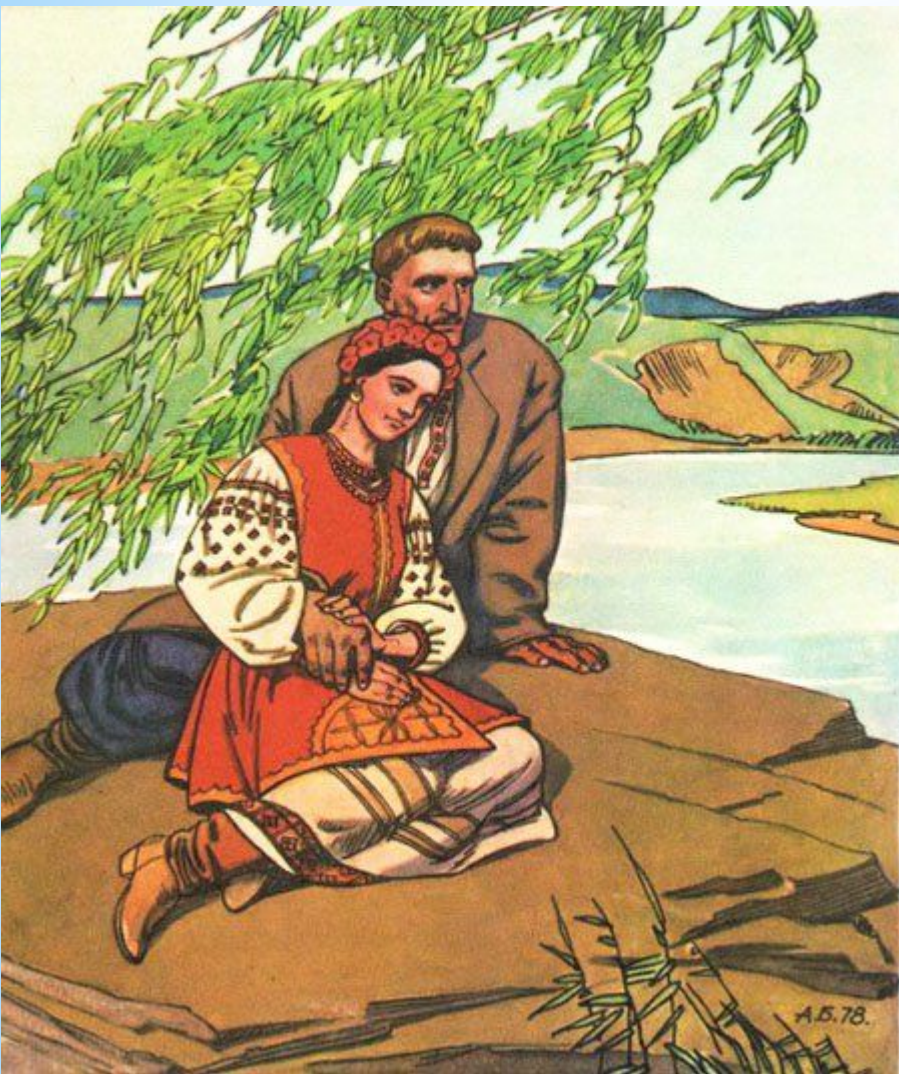
**«Кайдашева сім'я»
Іван Нечуй-Левицький**

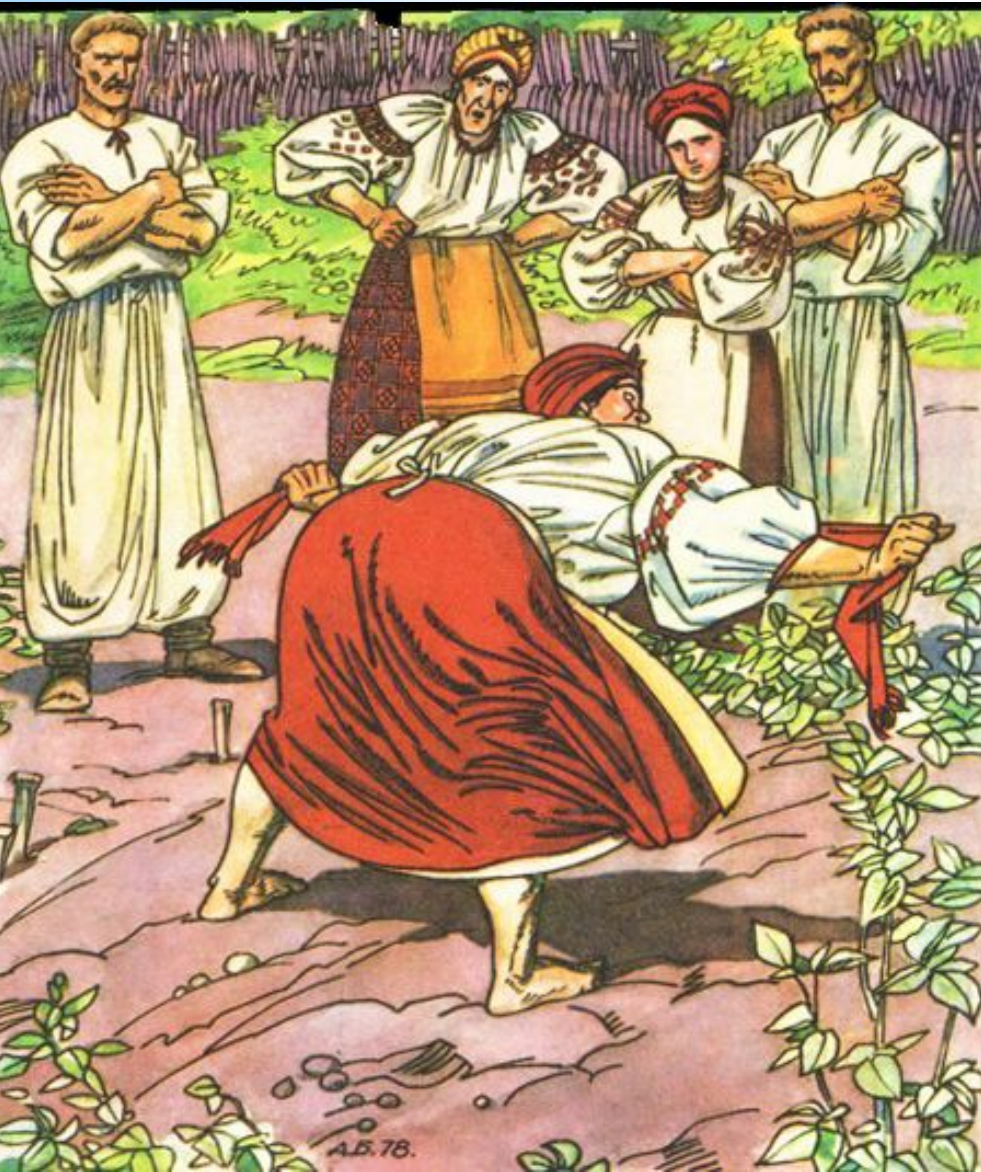
Ілюстрації до повісті

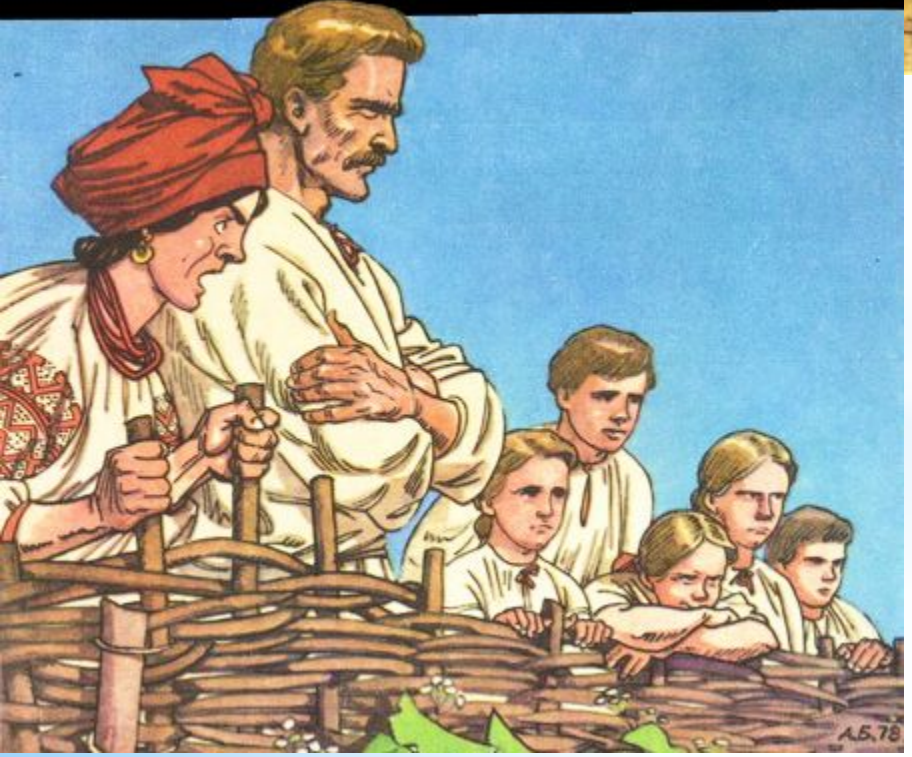
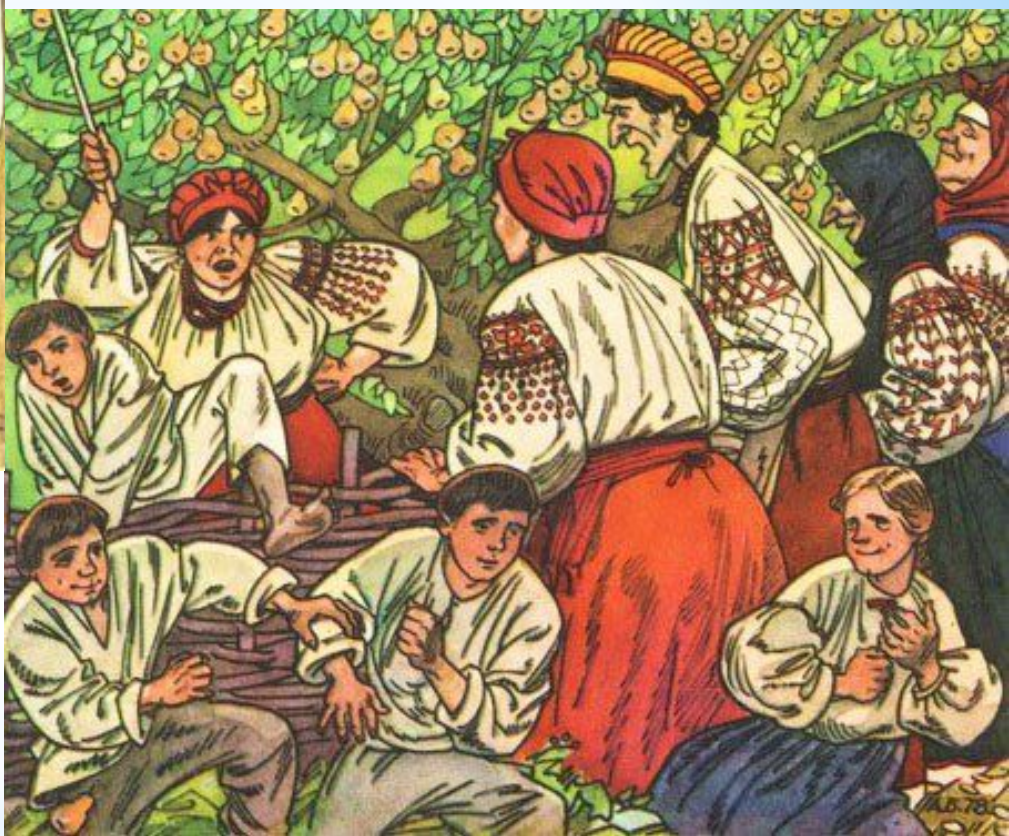

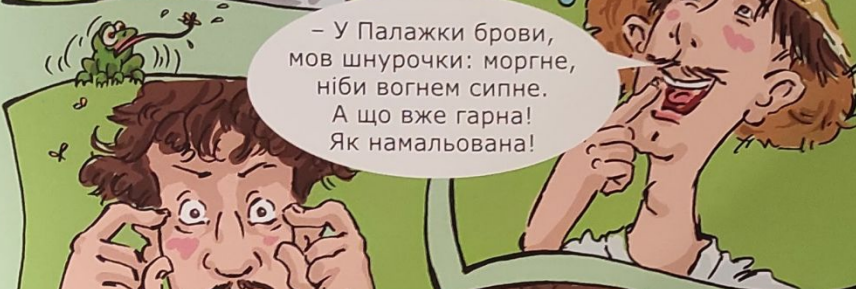

- То й сватай,
як тобі треба!

- У Палажки брови,
мов шнурочки: моргне,
ніби вогнем сипне.
А що вже гарна!
Як намальована!

- Очі витрішкуваті,
як у жаби...

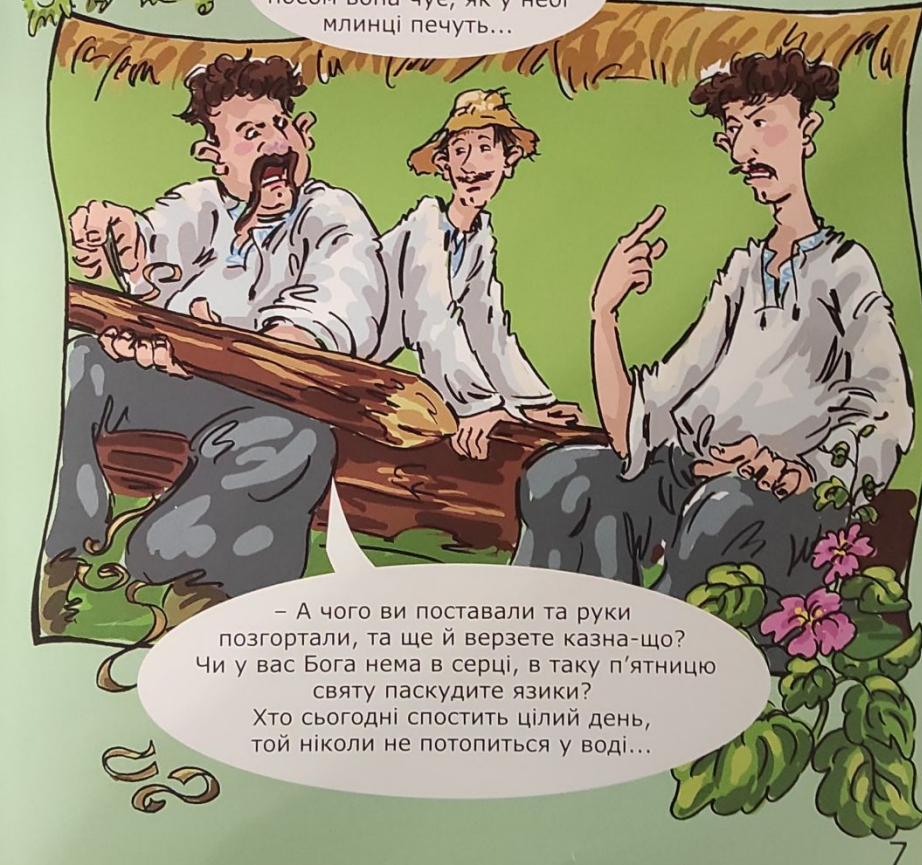
...стан кривий, як у
баби.

- То сватай Хіврю.
Хівря доладна,
як писанка!

- У Химки очі, як у
сови, а своїм кирпатим
носом вона чує, як у небі
млинці печуть...

- А чого ви поставали та руки
позгортали, та ще й верзете казна-що?
Чи у вас Бога нема в серці, в таку п'ятницю
святу паскудите язики?
Хто сьогодні спостить цілий день,
той ніколи не потопиться у воді...

ДІЯ 2

Карпо пішов до Довбиша. Став за двором і сперся на ворота. Мотря вийшла з хати з глиняниками у руках.

– Будь здоров, нечорнобровий!

– Будь здорова, чорноброва!

– Хто тобі купив таке гарне намисто?

Це ж мене покарала свята п'ятниця!

– Хоч сідай та й плач...

Що ж тепер робити?

– Кидаємо снопи та ходимо до церкви.

КУМА

– От, мабуть, Довбиші подавали за Мотрею всякого добра, ще й ти, кумо, забагатієш за невісткою.

– Я думала, що такі багатирі наженуть мені повний двір волів та корів, а вони пригнали одну дурну вівцю та ще й перше вовну обстригли.

– Чи робоча ж твоя невістка?

– Хліб їсти добре тямить. А вже лінива, то й сказати не можна! А сопе, як кобила...

– Від кобили чую! Ще й жодної сорочки мені не справили, а судите на все село!

Кайдашисі стало соромно.

– Годуй свого Карпа...

– Не мети, бо візьму тебе за шию, як кішку, та натовчу мордю в сміття!

– А, ти, паскудо! Ось тобі, ось!

– На, це тобі...